

■ Η αγάπη του δέν είχε όρια

Πολύπτυχο αγάπης*

Ό π. Βενέδικτος Πετράκης

Εφλογερὸς ἱεροκήρυξ Ἀρχιμανδρίτης π. Βενέδικτος Πετράκης († 1961) εἶχε ἄξιο συμπαραστάτη στὸ πολύμοχο ἱεραποστολικὸ τοῦ ἔργο στὸ Ἀγρίνιο τὸν Ἡλία Ξένο, μετέπειτα Ἀρχιμανδρίτη Σπυριδῶνα, Γέροντα τῆς Καλύβας «Ἅγιος Σπυριδῶν» στὴ Νέα Σκῆτη τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ὁ τελευταῖος μᾶς περιγράφει διάφορες ἐκδηλώσεις ἀγάπης τοῦ ἀειμνήστου ἱεροκήρυκος.

* * *

«**Ἀνήσυχος** καὶ ἀκούραστος ὁ π. Βενέδικτος φρόντιζε γιὰ ὅλα καὶ γιὰ ὅλους.

Ὅταν ἐρχόταν ὁ καιρὸς γιὰ νὰ πᾶνε μερικοὶ ἱερεῖς στὸ Πνευματικὸ Φροντιστήριο τῆς Πεντέλης, περνοῦσαν ἀπὸ τὸν π. Βενέδικτο νὰ τὸν χαιρετήσουν, γιὰτὶ θὰ ἔλειπαν ὅλο τὸν χειμῶνα.

Ἐκεῖνος, ἀφοῦ τοὺς συμβούλευε γιὰ διάφορα ζητήματα, τοὺς ψαχοῦλευε στὶς πλάτες, κι ἂν κάποιος ἦταν ἐλαφρὰ ντυμένος, τοῦ ἔδινε ἀτομικά του πουλόβερ, κοντόρασα, φανέλλες. Τοὺς συνιστοῦσε νὰ ντύνονται καλά, γιὰτὶ στὴν Ἀθήνα κάνει πολὺ κρύο.

Ἐτσι ὁμως ἔφθανε στὸ σημεῖο νὰ μὴν ἔχη ὁ ἴδιος νὰ ντυθῆ τὸν χειμῶνα καὶ νὰ κρυώνη.

Κάποτε μοῦ εἶπε:

- **Νὰ** συνεννοηθῆς μὲ τὴν κ. Εὐτυχία, γιὰ νὰ μοῦ φτιάξετε

ένα κοντόρασο χοντρό, γιατί κρουώνω.

- Πάτερ, τοῦ ἀπάντησα, δὲν εἶναι δύο μῆνες πού σου φέραμε κοντόρασο ἀπὸ ἀκριβὸ ὕφασμα. **Τί** ἔγινε;

- **Νά**, τὰ παιδιὰ πού πᾶνε στὸ Φροντιστήριο, στὴν Ἀθήνα, ἦταν ἐλαφρὰ

ντυμένα καὶ τοὺς τὸ ἔδωσα. **Τί** νὰ κάνουμε; **Νά** τὰ ἄφηνα νὰ πουντιάσουν;

Ἡ ἀγάπη του δὲν εἶχε ὄρια!

* * *

Μιὰ μέρα μὲ καλεῖ καὶ μοῦ λέει:

- Ἔχουμε ὀκτῶ φοιτητές. **Θ**έλουμε δώδεκα χιλιάδες δραχμές, γιὰ νὰ πληρώσουμε στὸ πανεπιστήμιο. **Π**οῦ θὰ τὰ βροῦμε; **Μ**έχρι τώρα ἐνοχλοῦσα ἐγὼ ὀρισμένους φιλανθρωπικούς πλουσίους. **Α**λλὰ ἕως πότε θὰ μοῦ δίνουν οἱ ἄνθρωποι; **Ζ**ήτησε λοιπὸν ἐσὺ ἀπ' αὐτοὺς κι ἐγὼ θὰ ζητήσω ἀπὸ μερικές κυρίες.

Μαζέψαμε δέκα χιλιάδες πεντακόσιες, ἀλλὰ μᾶς ἔλειπαν χίλιες πεντακόσιες, δηλαδὴ τὸ ποσὸν γιὰ ἓνα φοιτητή.

- **Π**ρέπει νὰ τὰ βροῦμε κι αὐτά, μοῦ λέει, ἀλλιῶς θὰ δώσω νὰ πουλήσουν τὸν σταυρό μου.

Ἐννοοῦσε τὸν μοναδικὸ ἐπιστήθιο σταυρό, πού φοροῦσε στὴν Ἐκκλησία καὶ στὰ κηρύγματα!

Τοῦ εἶπα ἀγανακτισμένος:

- **Ἄ**ν τὸν δώσης, θὰ φύγω ἀπὸ κοντά σου. **Νά** μὴ σπουδάσουν καὶ μερικοί. **Ἐ**μεῖς ἀναλάβαμε νὰ σπουδάσουμε ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ κόσμου;

Τελικά, χωρὶς νὰ ξέρω, τὸν πούλησε. **Τ**ὸν εἶδα μία-δύο Κυριακὲς στὴ Θεία Λειτουργία καὶ στὸ κήρυγμα νὰ μὴ φορῆ σταυρό.

- **Π**οῦ εἶναι, πάτερ, ὁ σταυρός; τὸν ρώτησα.

- **Ἐ**πιασε τόπο, παιδί μου, καὶ μὴ στενοχωριέσαι. **Τὰ** λόγια τοῦ Θεοῦ λέγονται καὶ χωρὶς σταυρό.

Σὲ λίγες μέρες ἀρρώστησε ἀπὸ γρίπη. **Π**ᾶω νὰ τὸν δῶ καὶ μοῦ δίνει ἓνα χαρτί λέγοντας:

- **Τί** εἶναι αὐτό;

- **Κά**ποιο δέμα ἔχεις, πάτερ. **Θ**ὰ πάω στὸ ταχυδρομεῖο νὰ στὸ φέρω.

Πῆγα, τὸ πῆρα, καὶ στὸ σπίτι τὸ ἀνοίξα-
με. **Τ**ί νὰ δοῦμε; **Ε**ἶχε μέσα ἕναν καινούργιο
ἐπιστήθιο σταυρὸ μ' ἕνα σημείωμα ἀπὸ τὸν
ἀείμνηστο Τρίκκης καὶ Σταγῶν Δωρόθεο. **Ο**
Μητροπολίτης αὐτὸς εἶχε χτυπήσει σὲ αὐτο-
κινητιστικὸ ἀτύχημα, καὶ ἐπὶ τῆ διασώσει του
εἶχε στείλει ὁ π. Βενέδικτος τηλεγράφημα.

Γνωρίζονταν ἀπὸ τὴν Κόρινθο, ὅπου ἦταν
μαζὶ στὴ Σχολή. **Τ**ὸ σημείωμα ἔγραφε: «Σοῦ στέλνω, π. Βε-
νέδικτε, τὸν σταυρὸ. Εὐχομαι νὰ γίνης δεσπότης καὶ νὰ σοῦ
στείλω ὅλα τὰ ἀρχιερατικά. Οὐδεὶς ἄλλος ἐκ τῶν γνωστῶν
μου ἀρχιερέων καὶ ἱεροκηρύκων μου ἔστειλε δυὸ λέξεις, ἐπὶ
τῆ διασώσει μου».

- **Τ**ὸ βλέπεις, ὀλιγόπιστε; μὲ μάλωσε. **Π**αλιὸ σταυρὸ ἔδωσα,
καινούργιο μοῦ ἔστειλε ὁ Χριστός.

* * *

Μιά ἄλλη φορὰ τοῦ πῆγα πέντε κουβέρτες καινούργιες καὶ
τοῦ λέω:

- **Π**άτερ, μὴν τίς δώσετε πουθενὰ αὐτές, γιατί δὲν τίς οἰκο-
νομοῦμε εὐκολα. Νὰ τίς ἔχετε, νὰ σκεπάζετε τοὺς πατέρες
καὶ ἀδελφούς πού φιλοξενεῖτε.

Καὶ νά, σὲ λίγο καιρὸ ἔρχεται ὁ ἀείμνηστος Δημήτριος Πα-
ναγιωτόπουλος μὲ δύο ἀκόμα. **Μ**ὲ παίρνει τηλέφωνο καὶ μοῦ
λέει:

- **Σ**υνεννοηθῆτε μὲ τὴν κ. Εὐτυχία, νὰ φέρη κουβέρτες νὰ
σκεπάσουμε τοὺς φιλοξενουμένους μας.

- **Π**άτερ, δὲν σᾶς ἔχω φέρει κουβέρτες καινούργιες;

- **Π**έρασε κάποιος πού ἀποφυλακίστηκε. **Τ**οῦ τίς ἔδωσα γιὰ
νὰ τίς πουλήσῃ. **Ν**ὰ πάρῃ ὁ ἄνθρωπος τρόφιμα καὶ πράγμα-
τα γιὰ τὴν οἰκογένειά του.

Θύμωσα, μὰ δὲν εἶπα τίποτα.

* * *

Ἄλλοτε πάλι πάω σπίτι του καὶ βρίσκω μιὰ ἡλικιωμένη κυ-
ρία νὰ περιμένη στὸν προθάλαμο. **Ο** π. Βενέδικτος μὲ πῆρε
ἰδιαίτερως καὶ μοῦ εἶπε:

- **Τ**ὸ κιλίμι πού ἔχουμε στὴν Ἐκκλησία, νὰ τὸ μαζέψῃς, νὰ
τὸ τυλίξῃς καὶ νὰ τὸ δώσης σ' αὐτὴ τὴν κυρία.

- **Μ**ά, πάτερ, δὲν πάει καιρὸς πού τὸ πήραμε. **Δ**ὲν τὸ χαρήκα-

με! **Κ**αὶ κάνει κρύο. **Θ**ὰ πουντιά-
σετε ἐκεῖ πού πατᾶτε στοῦ Ἱεροῦ.

- **Κ**άνε ὅ,τι σοῦ λέω, μοῦ ἀπαντᾶ.

Πῆγα, τὸ μάζεψα, τὸ ἔδεσα καὶ
τὸ κατέβασα κάτω.

- **Π**άρτο, παιδί μου, τῆς λέει.

Πούλησέ το καὶ δῶσε τὰ χρήματα
στήν κόρη σου, τὴν φοιτήτρια, νὰ πληρώση τὰ χρέη της.

Αφοῦ ἔφυγε ἡ γυναίκα, πιάνω τὴν πόρτα πρὸς τὴν κουζίνα,
νὰ εἶναι ἀνοιχτή, γιὰ νὰ μπορῶ νὰ φύγω, καὶ βάζω τὶς φωνές:

- **Δ**ὲν θ' ἀφήσης τίποτε ἐδῶ πέρα! **Τ**ί θὰ γίνεῖ μ' αὐτὴ τὴν
κατάσταση; **Δ**ὲν μποροῦμε ἐμεῖς νὰ τὰ οἰκονομοῦμε ὅλα!

- **Ἐ**λα μέσα, μοῦ λέει.

Αλλὰ ποῦ νὰ τολμήσω. **Ε**ἶχε τὴ μαγκούρα στοῦ χέρι. **Ἐ**φυγα
γρήγορα ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα τρέχοντας».

(*) Χαρίσματα καὶ Χαρισματοῦχοι, Τόμος Γ', ἔκδοσις Ἱεροῦ Μονῆς Πα-
ρακλήτου, σελ. 31-35, Ὠρωπὸς Ἀττικῆς 2002. Ἐπιμέλ. ἡμετ.